

Chùm Thơ ĐÀO trong Nét ĐỜI THƯỞNG
“Thiên Thi Xướng Họa” - Những Thi-Hữu Cơ-Đốc Tôi Quen
(A) Cố Thi-Pão HÀ-THÔNG Cao-Tịnh (1904 - 2009)

* * * * *

Cảm-tạ Chúa đã ban cho con cái Ngài được thông-công với nhau qua sự màu nhiệm bởi lòng kính yêu Chúa, thương mến nhau giữa vòng con dân Chúa.

Mùa Xuân Quý-Dậu (1993) tôi nhận được một bức thư của một vị Trưởng-Thượng lời lẽ thật chân tình thăm hỏi và cho tôi biết có đọc được bài thơ “**Xuân Đời, Xuân Trời**” tôi viết đăng trên báo “Sức Sống” #46 do MS Nguyễn Quang Thuận ở San Jose chủ-trương. Cụ viết: “...tôi rất thích là hồn thơ, ý thơ hợp với tôi, nên cũng mạn phép mượn vận làm một bài họa cùng ông cho vui...” và Cụ cũng cho biết rất thích Tập Trưởng-Thi “**Chân-Sinh Tiếu-Chuyện**” (*kể lại cuộc đời theo Chúa và hầu việc Chúa tình-nghện của Nội-tổ chúng tôi là Cụ Cố Chân-Sinh Nguyễn-Thiện-Đạo*) do tôi Diễn-Ý (gần 1,000 câu) theo thể Song-Thất Lục-Bát đã được phổ biến hạn chế năm 1988. (*hiện nay có thể đọc trên các trang mạng điện tử của: northhollywoodchurch.org; tinlanhdoannamgioi.com; Songdaonline.com và Vietchristian.com*).

Kể từ ngày đó tôi được hân-hạnh giao-tiếp với **Thi-lão Hà-Thông** bút-hiệu **Cao-Tịnh (Kinh-Tạo)**. Cụ xuất thân Trường Quốc-Học Huế, từng là Hội-Viên trong Thi-Văn Đoàn ‘**Hương-Bình Thi-Xã**’ Cố-Đô Huế, Cụ cũng có viết báo **Nam-Phong Tạp-Chí** v...v... Tín Hữu lâu năm tại các Hội-Thánh Quảng-Nam, Phan-Rang, là Dưỡng-Phụ của MS Hà-Minh-Vinh. Nhiều lần Cụ đã về Saigon dự Hội-đồng Tổng-Liên, cũng có quen biết với Thân-phụ của tôi là Mục-Sư Nguyễn Thiện Sỹ lúc đó Chủ-tọa Hội-Thánh Khánh-Hội.

Cụ Hà-Thông năm đó đã ngoại 90 tuổi, riêng với tôi lúc đó tuổi đời chỉ bằng phân nửa tuổi Cụ, còn nói về thi phú thì còn đang chập-chững học hỏi nên lúc đầu cũng có phần ái ngại trong sự giao tiếp. Nhưng bởi lòng yêu thương trong Chúa, cùng sự cảm thông và nâng đỡ, khích lệ giới trẻ trong sự học hỏi văn chương thi phú quê-hương mà chính Cụ đã tha thiết mấy mươi năm qua, nên Cụ đã thật chân tình và cởi mở trong sự giao tiếp, nhờ đó tôi có thể dạn dĩ để chuyện trò cùng Cụ khá lâu.

Có một điều cho đến nay tôi vẫn tiếc nuối vì thời gian giao tiếp với Cụ chỉ được vài năm mà thôi. Vì trong lúc đó tôi đang làm Cán-Sự Tín-Dụng của Bank of America ở thành phố Los Angeles, mỗi ngày 8 tiếng tại sở làm, 3 tiếng ngồi 4 chuyến xe buýt đi và về (tôi đã hữu-trí sau 30 năm làm việc với họ). Cuối tuần thì cùng với nhà tôi lo gia đình 4 con đang tuổi Trung, Đại Học, rồi sinh hoạt với Hội Thánh Chúa tại North Hollywood, California.

Đối với Cụ những bài thơ Đường-luật lúc bấy giờ thì như “diều gặp gió”. Cụ có tâm sự là : “*Đã lâu rồi không được giao tiếp thi thơ với các thi hữu, đối với các thi hữu ngoại Đạo, Cụ đã thôi giao tiếp từ lâu (1973) vì không cùng một giai điệu tôn ngợi Chúa, họ đọc thơ Cụ thì không đổi xướng được nên đã cho Cụ thêm bút-hiệu là “Kinh Tạo”*. Còn với các thi-hữu trong Chúa thì hiếm quá, hoặc thiếu phương-tiện giao-tiếp, mà với những thi hữu còn vương vấn với Đường-Thi lại càng hiếm hơn!”- Cũng vì vậy

mỗi lần được Cụ chiếu cố gởi cho vài bài thơ, ngồi suy nghĩ cả buổi, có khi cả mấy ngày cố gắng lăm mới họa lại gởi hồn Cụ, đáp lại Cụ gởi 4, 5 bài liên tiếp có khi cả chục bài. Hiện tôi còn giữ được trên 100 bài. Vì không có thời giờ, dần dà sự giao tiếp bị đứt đoạn, mất liên lạc luôn. Thật tiếc quá !!!.

Tháng 5/2009 đọc Báo Thông-Công mới biết Cụ đã nghỉ yên trong Chúa, hưởng thọ 105 tuổi..

Xin mạn phép ghi lại và kính chuyển đến quý vị để “Thưởng Lãm” một số Bài thơ “Xướng Họa” tiêu-biểu trong thời gian giao-tiếp với Cố Thi-Lão Hà-Thông/Cao-Tịnh kính mến.

Linh-Ân Nguyễn Thiên Nhân

Thơ Chúc Thọ
Thi-Lão HÀ-THÔNG/Cao-Tịnh

* * * * *

Chúc Mừng Cụ “lên” Chín Mười Ba,
Ôn Chúa ngày càng đẹp lão ra,
Tóc bạc, mào-triều, Ôn thẩm qđi,
Cháu con, cõ-nghiep, Phước phán già.
Thế-trần: Linh-vụ, Linh-công trọn,
Thiên-quốc: Linh-ân, Linh-khúc ca.
Chúc Thọ ngài nhàn câu áo ngũ,
Con Trời ai kẽ Trẻ hay Già.

Linh-ân Nguyễn Thiên Nhân
Sđt-tặng

Thâm Tâ

Hân-hoan cánh Én đáo Tân Xuân,
Hạnh-ngộ đôi hàng, nghĩa Thành-dân,
Thâm-cảm làn thơ, mừng tuế nguyệt,
Tạ-ơn nét bút, chúc Thiên-ân.
Thi ca xướng họa trong dân Chúa,
Hữu sạ tỏa hương giữa thế trần.
HÀtất, cú văn, siêu trác tuyệt,
THÔNG-công trong Chúa, phước muôn phần.

Linh-Ân Nguyễn Thiện Nhân

(Phụng Họa)

Hân-nhiên bái lanh bức thư Xuân,
Hạnh-phúc sau xưa khách Tuyển-dân,
Thâm diệu lời văn duyên hữu-nghị,
Tạ-tình đáp nghĩa bạn Linh-Ân.
Thi lâm kỷ-niệm dành mai hậu,
Hữu-đức lưu-phương sạch bụi trần.
LINH-được trau dồi tâm trí rộng,
ÂN ban phước, lộc, thọ đa phần.

Báu bút. Hà-Thông/Cao-Định

Hè Trong Ký Úc

Lão-thi thăm hỏi nhá: Hè về ?
Chạnh nhớ Hè xưa dạ tái-tê !
Phượng-vĩ sân trường khoe sắc thăm,
Ve sầu đồng-nội tấu đam mê.
Ở đây nắng vội ve quên hát !
Đất lạ mưa giông Phượng ủ-ê !
Mai mốt an-hòa về đất tổ,
Tình người giao-hưởng với tình-quê.

Linh-Ân Nguyễn Thiện Nhân

Hè Xứ Lạ

Thi-hữu Linh-Ân, gọi Hè về !
Bỉ nhân cảm xúc... tái và tê !
Vườn kia, Phượng-vĩ không khoe sắc,
Cánh nụ, ve sầu ngủ mệt mê !
Giá lạnh tâm tư sầu quặn thắt !
Nắng nồng mặt ủ lại mà ê !
Hồi lai cố quốc hằng mơ ước !
Khỏi nhớ gia-dinh, khỏi nhớ quê.

Hà-Thông/Cao-Định

Xuân Qua, Hè Về

Chín chục xuân qua gãm đã già !
Chẳng còn bắt bướm, chẳng ham hoa !
Tỳ tay ngãm-nghĩ vài câu phú,
Tựa gốc ngãm-nga mẩy vận hòa.
Để rít ngoài hiên hòa điệu nhạc,
Ve rèn cội liêu phô bài ca.
Mai chiều Kinh-Thánh hằng suy gãm,
Giữ trọn điều răn: “Đẹp Ý Cha”.

Hà-Thông/Cao-Định

Đêm Ngày Ân-Phuốc

Thôi đêm xuân đi chẳng thấy già.
Đêm ngày ân-phuốc sẽ thăng hoa.
Nghiêng tai lắng đợi Cha nhân-ái,
Ngước mắt ngửa trông Chúa thái hòa.
Đồng nội bướm hoa, hương sắc lạ,
Sơn lâm cầm thú, khải hòa ca.
Thiên-thơ bình, vịnh, mai chiều tối,
Sóng-đạo sao cho: “Trọn Ý Cha”.

Linh-Ân Nguyễn Thiện Nhân

Viết theo Ý Thi Lão Hà-Thông

Thuyền nan khăm khăm nghĩ còn voi,
Chín Chục rồng chưa, muốn sống đời.
Xuân mǎn, Hạ lai, cây cỏ mọc,
Thu tàn, Đông đáo, lá hoa rơi.
Thế gian chưa biết, đường Chân-lý,
Dân Chúa từng quen, lối Đạo Trời.
Mỗi buổi Xuân về, tăng đức tín,
Chờ vào đất hứa thỏa vui chơi.

Xuân Đời, Xuân Trời

Xuân đời yến tiệc chén đầy voi,
Chúc Thọ trăm năm sống ở đời,
Xuân đến rộn-ràng vui chẩy hội,
Xuân đi lặng-lẽ tiếc ngày rơi,
Người đời ngóng đợi ơn mưa-móc,
Con Chúa dinh-dư phước-hạnh Trời.
Thêm tuổi thêm ơn thêm sức mới,
Bốn mùa đâu chỉ một xuân chơi.

Linh-Ân Nguyễn Thiên Nhân

MLCN

Bộ-vận: Xuân Đời, Xuân Trời
Bài Họa

Thuyền nan khăm khăm bảo còn voi,
Chín Chục chưa vừa, muốn sống đời.
Xuân mǎn, Hạ về bừng nóng bức,
Xuân tàn hoa úa rụng tàn rơi.
Thế gian đâu hiểu điều chơn-lý,
Dân đao từng quen luật pháp trời.
Mỗi buổi Xuân về tăng đức tín,
Vào nơi đất hứa, hưởng vui chơi.

Hà-Thông

ĐỂM ĐẠO VÀO ĐỜI (Xuống)

ĐỂM giống Tin-Lành rải bón-phương,
ĐẠO Chân, Thiện, Mĩ, đuốc soi đường,
VÀO nơi thế tục xua tăm tối,
ĐỜI mới đường xưa hết ván vương.

Linh-Ân

(Bài Họa)

ĐỂM Tin-Lành giảng dạy muôn phương,
ĐẠO sống truyền rao khắp nẻo đường,
VÀO cõi trần gian răn kẻ tội,
ĐỜI thay đổi mới thoát sâu vương.

Cao-Tịnh (93)

GIỐNG ĐỒ (Xuống)

Vùi đất, tan đi, đặng phát sanh,
Hoa thơm, trái ngọt, trĩu sai cành.
Đân-toan Thiên Chúa xưa cam chịu,
Tái-tạo tâm ta giống tốt lành...

Linh-An

(Bài Họa)

*Dất thực, phân màu, hạt trổ sanh,
Lá xanh, bông nở, trái đom cành,
Chùa ban mưa móc cây đua sóng,
Tâm tiết tươi xanh thấy tốt lành...*

Cao-Tịnh

MƯỜI...MẸN... (Xuống)

Chúa muôn chiên Ngài là Muối, Mèn.
Tin-Mừng rao khắp đất ca khen,
Như Sen sắc dịu, hương thơm ngát,
Sóng giữa bùn lầy chẳng ố hoen.

Linh-An

(Bài Họa)

*Chúa đã phân rõ: Muối và Mèn,
Hắc bạch, phân minh đáng tặng khen.
Hương sắc Liên hoa, ngọt ngào ngát vị...
Sóng trong bùn, chẳng lấm, chẳng hoen.*

Cao-Tịnh

ĐƯỜNG (Xuống)

Ép sác tuôn ra chất nõn nướng,
Ngot, thơm, dẫu dính lấm người thương,
Thượng Vương cho chí bần thiên-hạ,
Tán quốc, tàn gia, cũng tí đường!.

Linh-An

(Bài Họa)

*Chất nước hoàn khô, vẻ nõn nướng,
Mùi ngọt, vị ngọt, trẻ già thương,
Khuynh gia, bại sản, ra thân khổ,
Bời dấm say mê, giòng mặt đường.*

Cao-Tịnh (93)

MƯỚI (Xuống)

Tạo hóa sinh ra ẩn sắc màu,
Người thương luyện trắng khó chi đâu,
Giữ tươi, thêm vị, công lao lớn,
Tiểu-quán, Cao-lâu “tó” đứng đầu!

Linh-An

(Bài Họa)

*Nước biển trong xanh, lại đổi màu...
Nắng khô, ra trắng, khác chi đâu?
Thuốc hay, cầm màu, khoa thoa bít,
Gia vị nêm nếm đúng vị đầu...
Cao-Tịnh*

Cảm-de Sách: “*Con Đường Chân-Lý*”

Của Cụ Thẩm-Phán Trần-Trọng-Dư

CON bấy lâu theo lề thói đời !

ĐƯỜNG trần mê-mẩn tít mù khơi !

CHÂN-thần chẳng thấy: Đời tăm-tối !

LÝ-tánh đâu hay: Đạo sáng ngời !?

CỤ-bị suốt đời: “Ba Vạn Sáu” !

TRẦN-thân trọn kiếp: mấy năm chơi !

TRỌNG-tâm Chúa chết thay con đó,

ĐƯ-dật lòng con phước-hạnh Trời.

Linh-Ân (Cảm-tác)

CHANH

(Bài Xướng)

Xanh non, vàng chín, thế mà chua,
Nhăn mặt, rùng mình, nhưng vẫn ưa,
Đẹu mặn, thấu mềm, trong tiếng hát,
Mát lòng cơn nắng Hè ban trưa.

Linh-Ân

(Bài họa)

Da cam, ruột quít, chất thì chua,
Quắn lưỡi, ê răng... lấm kẽ ưa,
Làm đẹu, tăng ngọt, tan chất mặn,
Đẹu hơi, mát cổ, buổi Hè trưa...

Cao-Tinh

Bài Họa

CON lầm lạc lối sống theo đời,

ĐƯỜNG tối tăm đi mù mịt khơi !

CHÂN-thần chẳng tìm, lời giảng dạy,

LÝ ngay nào rõ tám gương ngời !

CỤ Nguyễn noi gương truyền đạo cả,

TRẦN thế lưu danh cũng cách chơi.

TRỌNG kính Giê-Xu dâng nghiệp lớn,

ĐƯ bao hạnh-phúc, dư ân Trời.

Cao-Tinh